نگاه

حقوق شهروندی یا شهروندسازی

زهرا مرانلو

ادبیات مربوط به حقوق شهروندی از سال ۱۳۷۶ وارد گفتمان‌های غالب کشور شد. لیکن متاسفانه بیش از آن که به دستاوردهای قانونی برای تضمین حقوق شهروندان بینجامد به ابزاری برای مجادله‌های سیاسی تبدیل شد. با این وجود طرح ایده شهروندی توسط خاتمی به خودی خود گامی ارزشمند در فرآیند شهروندسازی بود. از شهروندی تعاریف متعددی ارائه شده است. تی. اچ. مارشال شهروندی را پایگاهی می‌داند که اعضای تمام‌عیار اجتماعی دارای آن هستند. به تعبیر مارشال که از صاحب‌نام‌ترین اندیشمندان حقوق شهروندی است، شهروندان دارای حقوق، وظایف و تکالیف برابر هستند. مارشال در مقاله «شهروندی و طبقه اجتماعی» شهروندی را دارای اصل بهره‌مندی از مجموعه حقوق سه‌گانه می‌داند که به واسطه نهادها و ساختارهای شایسته توسعه می‌یابند. «هامیلتون» شهروندی را مجموعه‌ای از حقوق یا وظایف معرف عضویت سیاسی- اجتماعی می‌داند که موجب اختصاص منابع جمعی به گروه‌های مختلف اجتماعی است. در حوزه حقوق بشر، شهروندی به معنای پایگاه، شأن یا مقامی است که به افراد توانایی ادعا کردن علیه جامعه و خصوصاً دولت، حق طلبیدن و مشارکت داده می‌شود. به تعبیر ساده یک شهروند می‌تواند و می‌خواهد که حقوق خود را ادعا کند و به منظور بهره بیشتر از توسعه در جامعه شریک شود. مفهوم مقابل شهروند رعیت است. فردی که اصلاً نمی‌تواند و نمی‌خواهد حقوق خود را طلب کند یا ادعایی علیه جامعه و دولت داشته باشد و یا حتی احساس مالکیت و مشارکت در جامعه داشته باشد. از این رو حقوق شهروندی علاوه بر آمیختگی با حقوق سیاسی و مدنی با حقوق اقتصادی - اجتماعی گره خورده است. چرا که لازمه شهروندی علاوه بر اراده سیاسی حاکمیت، تاسیسات قانونی و حقوقی، تامین اقتصادی و اجتماعی است. این رویکرد همچنان به قوت خود باقی است تا زمانی که افراد در گیر تهیه نان شب خود هستند و از تامین اجتماعی قدرتمندی برخوردار نیستند، الفت و انسی با مشارکت، حقوق مدنی و سیاسی ندارد. از این رو بحث قابل اهمیتی چون شهروند اقتصادی مطرح می‌شود و این که چگونه می‌توان از طریق توانمندسازی معیشت افراد از آنان شهروندانی ساخت که توانایی و اراده شرکت در جامعه را دارند. در کشورهایی که حقوق شهروندی از ضمانت‌های قانونی، اجتماعی و اقتصادی برخوردار است شهروندی همواره به عنوان ابزار مشارکت مدنی مطرح می‌شود، چرا که از مهم‌ترین ویژگی‌های جامعه مدرن پیوستگی تفکیک‌ناپذیر شهروند و مشارکت‌های مدنی است. آن چنان که هابرماس جامعه مدنی را حوزه‌ای میان دولت و بازار می‌داند که در آن تصمیم‌گیری‌ها از طریق فرآیندهای جمعی و مشارکت فعالانه شهروندان در شرایطی آزاد و برابر صورت می‌گیرد. برخورداری از حقوق بشر مستلزم پایگاهی سیاسی، مدنی، اجتماعی و اقتصادی است که به آن شهروندی می‌گویند. هر چند به نظر می‌رسد در کشورمان باید بیش از پرداختن به مفهوم حقوق شهروندی بر مفهوم شهروندسازی تمرکز کرد. این که چگونه می‌توان از افرادی که توانایی مشارکت در اجتماع را ندارند و اصلاً احساس علاقه و نیازی به این مشارکت نمی‌کنند، شهروندانی فعال ساخت. شهروندانی که احساس مالکیتی قدرتمند نسبت به جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند دارند و آن را به ظهور می‌رسانند.

کمیسیون ایجاد صلح

ترجمه: حسام نقیبی‌مفرد

در سال‌های اخیر، عده‌ای از کارشناسان امور سیاسی و همچنین مقامات کشورهای عضو سازمان ملل متحد بر این باور بوده‌اند که این سازمان احتیاج به اصلاحات هم در نحوه عملکرد و هم در ارکان و سازمان‌های زیر مجموعه خود دارد. حتی کوفی عنان دبیرکل سازمان ملل نیز بر اصلاح این سازمان تاکید داشته است و هیاتی متشکل از شانزده دیپلمات و سیاستمدار را مامور کرد تا تحت سرپرستی «آناندپانیا راچون» نخست‌وزیر سابق تایلند پیشنهادهایی را برای اصلاح منشور ملل متحد ارائه دهند. یکی از مشکلاتی که برای ساختار سازمان ملل مطرح شد فقدان نهادی در درون این سازمان بود تا به کشورهایی که از جنگ و نزاع، خصوصاً نزاع داخلی رهایی می‌یابند برای عبور سریع‌تر از دوران انتقال از جنگ به صلح و ثبات کمک کند. این هیات پس از مدت‌ها بحث کارشناسی سرانجام طرح جامع خود را که شامل حداقل صد پیشنهاد اصلاحی، ازجمله تاسیس «کمیسیون ایجاد صلح» بود را به دبیر کل سازمان ملل ارائه کرد. پس از «شورای حقوق بشر»، کمیسیون ایجاد صلح دومین نهادی است که سازمان ملل متحد در جهت جبران ضعف‌هایش و در راستای اصلاحات تاسیس کرده است. تجربه نشان داده که پس از پایان جنگ و درگیری، تنها اعزام سربازان حافظ صلح چاره‌ساز نخواهد بود، بلکه لازم است تا روند بازسازی به درستی و با طرحی روشن انجام گیرد تا به خشونت و درگیری مجدد منجر نشود. براساس پیشنهاد هیات مذکور، این کمیسیون توسط شورای امنیت ایجاد و تحت‌نظر آن فعالیت خواهد کرد و وظایفش عمدتاً شامل شناسایی دولت‌های در آستانه ورود به بحران و کمک به آنها و نیز کمک به کشورهایی خواهد بود که دوران بحران و جنگ را پشت سر گذاشته‌اند. به عبارتی برای کمیسیون مزبور هم وظایفی برای دوران قبل از بحران و هم وظایفی برای دوران بعد از بحران تعریف شده بود. اگرچه اکثر کشورها در ضرورت ایجاد این کمیسیون اتفاق‌نظر داشتند، اما بخشی از وظایفی که برای آن تعریف شده بود به ویژه در وظایف مربوط به دوران قبل از بحران، با مخالفت شماری از کشورها ازجمله ایران مواجه شد. مخالفان این بخش بر این نکته تاکید داشتند که نباید کمیسیون مذکور صرفاً زیر نظر شورای امنیت فعالیت کند زیرا عمده وظایفی که برای آن تعریف شده مربوط به سایر ارکان سازمان ملل خصوصاً شورای اقتصادی اجتماعی (اکوسوک) است. در این عرصه، در حالی که وظایف پس از بحران کمیسیون مذکور مورد توافق اکثریت اعضا بود، ولی تعدادی از کشورها، تاکید گروه غرب بر ضرورت در نظر گرفتن وظیفه «شناسایی دولت‌های در حال ورود به بحران» توسط این کمیسیون را غیر قابل قبول دانسته و برای حذف آن تلاش کردند و نهایتاً نیز در گزارش جامع دبیرکل و در پیش‌نویس سند سران این مشکل مرتفع شد و در سند پایانی نشست سران عضو مجمع عمومی سازمان ملل که در شهریور ماه سال گذشته منتشر شد، وظایف کمیسیون مزبور محدود به دوران پس از بحران تعیین شد. همچنین برخلاف آنچه در گزارش هیات بلندپایه مبنی بر اینکه این کمیسیون صرفاً زیر نظر شورای امنیت فعالیت کند، براساس آنچه در سند سران تاکید شد، کمیسیون ایجاد صلح متشکل از اعضایی منتخب از سوی ارکان و نهادهای مختلف سازمان ملل ازجمله مجمع عمومی، شورای اقتصادی اجتماعی (اکوسوک) و شورای امنیت و نیز کشورهای اعزام‌کننده نیروهای حافظ صلح و نیز کشورهای کمک‌کننده مالی به کشور بحران‌زده تحت‌نظر کمیسیون مزبور است و مقامات ملی کشورهای بحران‌زده نیز در ترکیب کمیسیون حضور خواهند داشت. سرانجام با تلاش برخی کشورها از جمله ایران ماهیت این کمیسیون به یک نهاد بین‌الدولی با انجام فعالیت پس از ختم درگیری در کشورهایی که در حال خروج از جنگ و درگیری هستند و آن هم در حد مشاوره به آنها با شناسایی حق حاکمیت ملی و شروع فعالیت با اجازه کشورهای مورد نظر محدود شد. کمیسیون ایجاد صلح یک عضو مشورتی بین‌الدولی است که در ۲۰ دسامبر ۲۰۰۵ توسط قطعنامه مشترک مجمع عمومی و شورای امنیت سازمان ملل تشکیل شد. این کمیسیون در جهت ارائه نظر مشورتی در رابطه با استراتژی صلح‌سازی و همچنین مکانی برای گردهمایی و تبادل آرا در زمینه‌های ایجاد صلح میان کشورها، تاسیس شد. همچنین این قطعنامه مشترک، صندوقی را در جهت ایجاد صلح تاسیس کرده و خواهان ایجاد دفتر حمایت از صلح‌سازی (PBSO) در دبیرخانه در جهت کمک و مساعدت به عملکرد کمیسیون شده است. کمیسیون ایجاد صلح چارچوب کاری خود را براساس درخواست شورای امنیت، شورای اجتماعی اقتصادی، مجمع عمومی، کشور درگیر در یک مناقشه و همچنین دبیر کل سازمان ملل تعیین می‌کند. براساس این تصمیم کمیسیون ایجاد صلح تنها از طریق اجماع فعالیت خواهد کرد و پیشنهاداتی را در مورد رسیدن کامل به ثبات، بازسازی و توسعه اقتصادی کشور رهایی یافته از جنگ ارائه می‌دهد.

کمیسیون ایجاد صلح در ۲۳ ماه ژوئن سال جاری (۲ تیر) برای اولین بار تشکیل جلسه داد که اعضای آن عبارت بودند از:

۱- هفت عضو از شورای امنیت.

۲- هفت عضو به انتخاب شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل.

۳- پنج کشور از میان کشورهایی که بیشترین سهم از بودجه سازمان ملل را می‌پردازند و یا داوطلبانه به برنامه‌ها و کارگزاری‌ها و بودجه کلی سازمان کمک می‌کنند (به غیر از کشورهای مشمول بند یک و دو).

۴- پنج کشور که بیشترین نیروی نظامی و انتظامی را برای ماموریت‌ها در اختیار سازمان ملل قرار می‌دهند. (به غیر از کشورهای مشمول بند یک، دو و سه).

۵- پنج عضو به انتخاب مجمع عمومی.

تصمیم‌گیری در کمیسیون به اتفاق آرا صورت می‌گیرد که البته این امر می‌تواند در تصمیم‌گیری‌ها تولید اختلاف کند به این دلیل که تصمیم‌گیری به صورت اتفاق آرا به هر یک از اعضا حق وتو می‌دهد که با رای منفی هر یک از اعضا توافق نهایی را منتفی می‌کند. همچنین کمیسیون باید گزارش سالانه خود را به شورای امنیت و مجمع عمومی ارائه دهد. «کوفی عنان» دبیر کل سازمان ملل متحد تاسیس این کمیسیون نوبنیاد را نقطه عطفی در تلاش‌های این سازمان در جهت کمک به کشورهایی دانسته است که دوران گذار از جنگ به صلح را طی می‌کنند. مطمئناً تاسیس «کمیسیون ایجاد صلح» سازمان ملل اگر چه گامی کوچک در جهت اصلاحات است، ولی برای آنانی که جنگی را تجربه کرده و آن را پشت سر گذاشته‌اند، بی‌گمان گام بزرگی در جهت حفظ و حمایت از حقوق بشر خواهد بود.

منبع: Security Council, Deutsche Welle

دادرسی عادلانه در حقوق بشر و بشردوستانه

دکتر محمدطاهر کنعانی، کتایون حسین‌نژاد

استقلال قاضی و دستگاه قضایی و تضمین اجرای دادرسی بی‌طرف، عادلانه و مستقل همواره از نگرانی‌های حقوقدانان و اندیشمندان جوامع متمدن بوده است. تساوی اصحاب دعوی در برابر دادگاه و استقلال و بی‌طرفی قاضیان دادگاه‌ها نیز یکی از آرمان‌های بشریت در طول تاریخ بوده است. استقلال قضایی از نظر حقوقی در شاخه‌های مختلف حقوق بین‌الملل، حقوق اساسی، حقوق شهروندی و حقوق جزا مورد بحث قرار گرفته است. از نظر حقوق اساسی مفهوم استقلال قضایی در تئوری تفکیک قوا نهفته است. مونتسکیو در کتاب روح‌القوانین (و البته سایر فیلسوفان سیاسی) براساس این نکته که قدرت افسارگسیخته و نامحدود، فساد می‌آورد و قدرت مطلق فساد مطلق به همراه دارد، در اندیشه محدود ساختن قدرت بوده‌اند به طوری که قدرت، قدرت را متوقف سازد. به همین منظور اندیشه تفکیک قوا و استقلال قوه قضائیه از دو قوه مجریه و مقننه جزء اصول مسلم و بدیهی حقوق اساسی قرار گرفت. در حوزه حقوق بین‌الملل نیز استقلال قضایی در اسناد مختلف بین‌المللی مورد توجه عمیق قرار گرفته است. برآیند اسناد حقوقی مذکور آن است که آرای صادره از دادگاه‌های غیرمستقل و بدون سازوکارهای استقلال و بی‌طرفی فاقد ارزش حقوقی است. اینک به نمونه‌ای از این موارد می‌پردازیم.

۱- به موجب ماده ۱۴ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی همه افراد در برابر دادگاه‌ها مساوی هستند و همه انسان‌ها استحقاق برخورداری از دادرسی مستقل و عادلانه و بی‌طرف را دارند. در این ماده قانونی استقلال دادگاه‌ها و دادرسی مستقل تصریح شده است و به نظر می‌رسد که این استقلال شامل همه تشکیلات قضایی و از جمله دادسراها باشد. البته در قانون آیین دادرسی کیفری فرانسه استقلال دادسرا را به مفهوم مستقل بودن از دادگاه می‌دانند. ولی چون دادستان توسط وزیر دادگستری انتخاب می‌شود و وزیر دادگستری نیز در برابر پارلمان مسئولیت سیاسی دارد، استقلال قضایی دادسرا از این طریق حفظ می‌شود. چرا که در صورت انحراف دادسرا از قانون آیین دادرسی کیفری و نقض حقوق متهم، وزیر دادگستری با برخورد قدرتمندانه نمایندگان منتخب ملت روبه‌رو خواهد شد.

۲- براساس مواد ۸۶ و ۹۹ کنوانسیون سوم ژنو، ناظر بر اسرای جنگی، آیین دادرسی قضایی باید منظم باشد. یعنی حداقل تضمینات ذیل را داشته باشد: متهم باید بدون تاخیر از ویژگی‌های جرمی که متهم به ارتکاب آن است آگاه شود، عمل باید در زمانی که انجام شده جرم بوده باشد، اصل برائت باید لحاظ شود، هیچ فشاری نباید به اسیر جنگی برای اقرار وارد بشود، رای باید در حضور متهم و اصولاً به طور علنی اعلام شود و اسیر نباید بیش از یک بار برای یک عمل یا برای یک اتهام- اگر مبتنی بر یک قانون و یک آئین دادرسی باشد- مجازات شود. همچنین بر مبنای ماده ۱۰۵ کنوانسیون سوم، حق دفاع، شناخته و تضمین شده است و در نتیجه اسیر جنگی حق دارد از کمک یکی از اسیران همراه خود برخوردار شود، یک وکیل صالح به انتخاب خودش از او دفاع کند، شهود را احضار کند و اگر لازم می‌داند از خدمات یک مترجم شایسته استفاده کند. اسیر جنگی همانند اعضای نیروهای مسلح دولت بازداشت‌کننده حق دارد به منظور ابطال یا بازبینی حکم صادره برای خود تجدیدنظرخواهی کند. هرگونه حکم و مجازات باید فوراً به دولت حامی گزارش شود. (ماده ۱۰۶ و ۱۷۵ کنوانسیون سوم ژنو)

۳- به موجب مواد ۶۴ الی ۷۸ کنوانسیون چهارم ژنو، تضمینات اساسی برای حفظ حقوق ساکنان مناطق اشغالی و محدودیت‌های عینی برای قدرت اشغالگر در تعقیب و محاکمه و مجازات متهمان پیش‌بینی شده است که از جمله: الف- قوانین جزایی اراضی اشغال شده به قوت خود باقی است و هرگونه اقدام قدرت اشغالگر با قید ضرورت تامین اجرای موثر عدالت باید باشد. (ماده ۶۴) ب- قوانین وضع شده توسط قدرت اشغالگر عطف به ماسبق نمی‌شود و باید به زبان اهل محل آگهی و ابلاغ شود. (ماده ۶۵) پ- دادگاه‌های نظامی کشور اشغالگر باید غیرسیاسی و منظم و در محل کشور اشغال شده باشد. (ماده ۶۶) ت- اصول کلی حقوق خصوصاً از حیث تناسب مجازات به موقع اجرا گذاشته می‌شوند. (ماده ۶۷) ث- مقررات جزایی دولت اشغالگر نمی‌تواند مشتمل بر مجازات اعدام باشد. مگر در موارد جاسوسی و عملیات مهم خرابکاری و تخلفات مهم منجر به مرگ افراد مشروط به اینکه قوانین حاکم بر کشور اشغال شده آن جرایم را مستوجب اعدام دانسته باشد. (ماده ۶۸) ج- لزوم دادرسی منظم، ابلاغ محل و جلسه دادرسی، اطلاع به دولت حامی و برخورداری از حق دفاع و وکیل مدافع صلاحیت‌دار به انتخاب متهم و حق استیناف و شرکت نمایندگان دولت حامی در جلسات دادرسی از دیگر تضمین‌ها برای لزوم دادرسی عادلانه و استقلال دادگاه در رسیدگی به جرایم است. (مواد ۷۱، ۷۲ و ۷۳)

به موجب ماده ۷۵ پروتکل الحاقی شماره ۱ و ماده ۶ پروتکل الحاقی شماره ۳ به کنوانسیون‌های ژنو نیز، تضمینات اساسی قضایی و لزوم دادرسی عادلانه و آیین دادرسی که متضمن اطلاع از جزئیات اتهام و حق دفاع و وسایل دفاع قبل و در خلال محاکمه باشد، ضروری است.

در این مواد قانونی، ضمانت‌های اساسی مفصلی برای کنترل دادگاه و مهار قدرت دولت اشغالگر در قبال حقوق اساسی بشر پیش‌بینی شده است.

۴- همچنین به موجب ماده ۱۱۷ اساسنامه دادگاه کیفری بین‌المللی، محاکمه جنایتکاران جنگی و جرایم موضوعه این اساسنامه در کشورهای متبوع متهمان در صورتی قانونی است که براساس اصول دادرسی منصفانه و توسط دادگاه مستقل و بی‌طرفی باشد. بنابراین چنانچه ناقضان حقوق بشردوستانه در کشور متبوع خود در دادگاه غیرمستقل تحت تعقیب قرار گیرند احکام صادره درباره آنها ارزش حقوقی نداشته و دیوان بین‌المللی دادگستری خود راساً رسیدگی خواهد کرد.

خبرها

تصویب معاهده ناپدیدشدگی اجباری در شورای حقوق بشر

ترجمه، علی محمدی: شورای جدیدالتاسیس حقوق بشر سازمان ملل متحد معاهده‌ای را برای جلوگیری از مجازات «ناپدیدشدگی اجباری» به تصویب رساند. این در حالی است که حدود ۴۰ هزار پرونده در ۶۰ کشور جهان در مورد ناپدیدشدگی اجباری وجود داشته و اعلامیه سازمان ملل در این رابطه تاکنون تصویب نشده بود. کنوانسیون بین‌المللی حمایت از اشخاص در برابر ناپدیدشدگی اجباری، این عمل را در صورت گستردگی و سازمان‌یافته بودن، به عنوان یک «جنایت علیه بشریت» توصیف می‌کند. این کنوانسیون که در کنار حقوق قربانیان بر ابزارهای پیشگیری‌کننده تمرکز دارد برای تصویب نهایی به مجمع عمومی سازمان ملل متحد فرستاده خواهد شد. تصویب ابتدایی این کنوانسیون در شورای حقوق بشر به اتفاق آرا انجام شد. این در حالی است که تضاد منافع میان کشورهای مختلف و افراد ناپدید شده باعث طولانی شدن فرآیند تصویب این معاهده در سازمان ملل شده بود و شورای حقوق بشر توانست در اولین اقدام خود آن را تصویب کند.

استقبال از غیرقانونی اعلام شدن دادگاه‌های گوانتانامو

دفتر کمیساریای حقوق بشر سازمان ملل از حکم دیوان عالی آمریکا مبنی بر غیرقانونی بودن دادگاه‌های نظامی برای محاکمه زندانیان گوانتانامو استقبال کرد. بنابر حکم دیوان عالی آمریکا، دولت جورج بوش اختیارات لازم برای محاکمه نظامی مظنونین اقدامات تروریستی در بازداشتگاه نظامی گوانتانامو را ندارد. دیوان عالی اعلام کرد، جورج بوش با ایجاد دادگاه‌های نظامی در پایگاه گوانتانامو، در چارچوب جنگ با تروریسم پا را از گلیم خود فراتر نهاده است. این رای که نقطه عطفی در جنگ با تروریسم محسوب می‌شود در پی مخالفت احمد حمدان - راننده سابق «اسامه بن لادن» که مدت ۴ سال است در بازداشتگاه گوانتانامو به سر می‌برد - صادر شده است. دیوان عالی آمریکا با ۵ رای مخالف در برابر ۳ رای موافق، تصریح کرده است: «روندی که در حال حاضر برای محاکمه زندانیان گوانتانامو در جریان است با کنوانسیون ژنو در مورد زندانیان جنگی و قانون اساسی آمریکا مغایرت دارد و غیرقانونی است. سازمان عفو بین‌الملل نیز در حمایت از این رای، آن را به منزله یک پیروزی برای حکومت قانون و حقوق بشر دانست و از بوش خواست تا سیاست‌های خود را برای مبارزه با تروریسم در تبعیت کامل از مقررات بین‌المللی قرار دهد.

منبع خبرها: UN

رای شورای حقوق بشر به نفع حقوق بومیان

ایسنا: شورای حقوق بشر سازمان ملل با رد مخالفت‌های روسیه و کانادا، از بیانیه‌ای رسمی اعلام حمایت کرد که به موجب آن ادعای بومیان در مورد کنترل اراضی‌ای که در آن سکونت دارند، بیش از پیش تقویت می‌شود. بیانیه مذکور که براساس آن از کشورهای جهان خواسته شده تا حقوق بیشتری را برای گروه‌های بومی قائل شوند، با ۳۰ رای موافق در برابر ۱۲ رای ممتنع در شورای ۴۷ عضوی حقوق بشر سازمان ملل به تصویب رسید.

دستگاه چند کاره

پاناسونیک، سری جدید دستگاههای فکس چند کاره لیزری شیک، هوشمند، کار آمد و مقرون بصرفه خود را معرفی می کند. این دستگاههای چند کاره قابلیت ارسال فکس، انجام فتوکپی، اسکن و چاپ با سرعت بالا را دارند. بطور خلاصه، این دستگاههای فکس لیزری کم حجم با حداقل هزینه باعث افزایش بهره وری می شوند، از این رو می توانند انتخاب کامل و نهایی شما برای محل کارتان باشند. پس همین امروز یکی از آنها را در اختیار بگیرید.

KX-FLB852
«چند کاره لیزری در طرح تخت»
• ۱۸ صفحه در دقیقه سرعت سریع چاپ
• ۳ سینی دسته بندی اسناد
• اسکن رنگی (تا ۹۶۰۰ dpi)
• ۷۵۰ برگ ظرفیت ورودی کاغذ
• تبدیل رابط LAN بصورت اختیاری برای انجام اسکن بر روی شبکه

KX-FLM652
«چند کاره لیزری»
• ۱۴ صفحه در دقیقه سرعت چاپ
• کم هزینه
• سرعت مودم ۳۳/۶ کیلو بیت در ثانیه

KX-FL612
«دستگاه فکس لیزری، فتوکپی و تلفن»
• حافظه ۱۷۰ صفحه ای در هنگام نبود کاغذ
• ۱۴ صفحه در دقیقه سرعت چاپ
• کم هزینه

Panasonic ideas for life پاناسونیک

www.panasonic.ae

نمایندگی رسمی محصولات ارتباطی پاناسونیک (تلفن، فکس و سیستم های سانترال) در ایران شرکت کامتل: تهران- خیابان میرداماد، بین مدرس و نفت جنوبی، شماره ۲۰۰ تلفن: ۲۲۲۷۷۷۲۲ فکس: ۲۲۲۵۴۸۵۸ پست الکترونیک: sc@komtell.com

کامتل

برگزیده فروشندگان مجاز کامتل: تهران - موسسه اسکویی (لاله زار): ۳۳۹۳۷۷۷۰، جهان پاناسونیک (اکباتان): ۳۳۹۴۵۱۶۶، سیند ارتباط (نجات الهی): ۸۸۹۱۳۹۶۳، جهان تلفن مرکزی (اکباتان): ۳۳۹۳۸۸۴۲، پیام امید (میدان انقلاب): ۶۶۴۳۹۹۱۲ تلفن تکنیک درودیان (اکباتان): ۳۳۱۱۴۷۶۳، شیخر ارتباطات نوین (میرزای شیرازی): ۸۸۹۱۱۲۰۱-۴، همفکران ارتباطات نوین (سنایی): ۸۸۳۴۳۹۷۰، گالری تلفن و فکس (سعدی): ۳۳۹۵۲۷۴۰-۱، صوت و تصویر پایتخت (میرداماد): ۸۸۷۸۰۸۲۵، فروشگاه کامران (جمهوری): ۶۶۷۱۹۹۱۱ بلوریان (جمهوری): ۶۶۷۳۴۷۴۷، پیام ماهواره (مطهری): ۸۸۷۱۱۹۰۱، فروشگاه خاطره (جمهوری): ۶۶۷۰۳۹۷۴، دنیای صوت (جمهوری): ۶۶۷۲۹۳۱۱، موسسه اتوماتیک تلفن (اکباتان): ۳۳۹۰۳۱۴۶، تکنوالکتریک: ۳۳۹۷۰۷۰۷، فروشگاه نوظهور (ایرانشهر): ۸۸۳۱۶۳۶۳ فروشگاه رسانه (لاله زار): ۳۳۹۱۹۷۷۰، ارتباطات نوین ۴ (ایرانشهر): ۸۸۳۴۲۳۸۱، پاناتل (سهروردی): ۸۸۴۰۷۸۴۷، مانی تل (هفت تیر): ۸۸۸۴۷۷۱۱، پل تل (بهار): ۸۸۸۲۶۲۱۰، گالری محبی (جمهوری): ۶۶۷۴۷۵۳۳، جهان تلفن (مطهری): ۸۸۵۵۰۲۴۳